

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Gebri Arabis Chimia

Geber

Lugduni Batavorum, 1668

De natura Martis. Cap. VIII

[urn:nbn:de:bsz:31-95581](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-95581)

De natura Martis.

CAP. VIII.

SI vero fuerit sulphur fixum terreum argento vivo fixo, terreo in natura commixtum, & hæc ambo non puræ, sed lividæ albedinis fuerint: cujus superatiæ quantitas sit sulphuris magna, generatur ex his ferrû. Et quia superatio sulphuris fixi in commixtione fusionem prohibet, ideoque ex hoc relinquitur, sulphur velocius liquefactionis festinantiam per opus fixationis perdere, quam argentum vivum. Non fixum vero videmus citius quam argentum vivum liquefcere. Ex his vero manifestatur causa velocitatis fusionis & tarditatis in corporum unoquoque. Nam quod plus de fixo habet sulphure, tardius: quod vero plus de adurente, facilius & citius fusionem suscipit. Quod satis aperte à nobis fuit monstratum. Quod vero ipsum sulphur fixum tardio rem faciat fusionem in corporibus, manifestatur per hoc, quod ipsum nunquam, nisi calcinetur, potest figi; & cum fuerit calcinatum, nullam dat fusionem. Ergo in omnibus (inclusum) illam impedire debet. Quod vero nisi calcinetur, non figatur, patet experimento illius qui illud figit, non calcinatum: quoniam ipsum invenit semper fugere, donec in ter-

raga

rain vertatur : cujus similitudo est calcis naturæ. Hoc autem minime in argento vivo contingit : quoniam figi potest absque hoc quod in terram vertatur, & figi similiter cum conversione illius in terram potest. Nam per festinationem ad ejus fixationem, quæ per præcipationem sublimationis perficitur, figitur, & in terram mutatur : Per successivam vero illius iterata vice sublimationem per ignem temperatum, figitur similiter, & non in terram vertitur, imo fusionem dat metallicam & bonam. Hoc autem manifestum est, & ab illis probatum, qui utrasque fixationes illius experti sunt, usque in illius consummationem, per festinam præcipationem, & tandem per successivas sublimationes. Vidit enim & invenit sicut à nobis scriptum suscepit. Et illud ideo quoniam viscosam habet & densam substantiam ; cujus signum est contritio illius cum imbibitione & mixtione cum rebus aliis. Sentitur enim in illo manifeste viscositas illius per multam adhærentiam ipsius. Densam autem substantiam illud habere manifeste videt monoculus, per illius aspectum, & per ponderationem immensi sui ponderis: Auro enim præponderat cum in natura sua est. Et est similiter fortissimæ compositionis, ut narratum est. Ex his igitur relinquitur ipsum posse figi sine illius humiditatis consumptione,

ptione, & absque hoc quod in terram convertatur. Propter enim bonam partium adhaerentiam & fortitudinem suae compositionis, si quo modo partes illius semel inspissentur per ignem, ulterius non permittit se corrumpi; neque per ingressionem furiosae flammæ in illud, se in fumum ulterius elevari permittit: Quoniam rarefactionem sui non patitur, propter substantiæ densitatem, & carentiam adustionis; quæ per sulphureitatem combustibilem, quam non habet, perficitur. Per hoc igitur invenimus inventionem veridicam duorum secretorum genus mirabile: Unum scilicet triplicem causam corruptionis uniuscujusque metallorum per ignem: quarum prima est inclusio adurentis sulphureitatis in profundo illorum substantiæ per inflammationem illius totam substantiam corporum diminuentis, & exterminantis in fumum, ultima consumptione, quantumcunque in illis argentum vivum bonæ fusionis extiterit. Secunda vero causa est multiplicatio flammæ exterioris super illa & illa penetrantis, & secum in fumum resolventis, cujuscunque fixationis illa fuerint. Tertia vero causa est rarefactio ipsorum corporum per calcinationem. Tunc enim flamma ignis in ea penetrare potest, & ipsa in fumum exterminare quantumcunque perfecta extiterint. Si igitur omnes corruptionis

ptionis causæ conveniant, maxime corpora corrumpi necesse est. Si vero non omnes, remittitur corruptionis velocitas uniuscujusque corporis, secundum remissionem illarum. Secundum genus hujus secreti est bonitas quæ per ipsum argentum vivum consideratur in corporibus. Quia argentum vivum propter nullas causas corruptionis & exterminationis se in partes compositionis sui dividi permittit: quia aut cum tota sui substantia ex igne recedit, aut cum tota in igne permanet stans. Ideoque notatur in eo necessario perfectionis causa. Laudetur igitur sublimis naturarum Deus benedictus & gloriosus altissimus qui creavit illud, deditque illi substantiam incremabilem & substantiæ proprietates, tutandi ab adustione metalla, quas non contingit ex rebus ullam in natura possidere, ut in illa possit inveniri hæc perfectio, per artificium aliquod, quod in illo invenimus potentia propinqua. Ipsum enim est quod ignem superat, & ab igne non superatur; sed in illo amicabiliter requiescit, eo gaudens.

De natura Veneris sive Mercurii.

CAP. IX.

Redeuntes igitur ad propositum, dicimus quod si fuerit sulphur impurum, grossum,